

ÉRD I LAP

A POLGÁRI ÖSSZEFOGÁS LAPJA

Veled vagyok egész

A Házasság hete alkalmából rendezvényt szervezett a Görögkatolikus Paróchia, az Érd-parkvárosi Református Gyülekezet, a Tusculanumi Római Katolikus Plébánia, az Erdígyi Biblia Közösség, baptista gyülekezet, az Érd-parkvárosi Baptista Gyülekezet, a Szövetség az Erdi Csalládokért és az Ága-Boga Nagycsaládok Erdi Egyesülete február 12-20. között. Vasárnap a Szepes Gyula Művelődési Központban ünnepi záróműsor volt Érd város polgármestere, egyházi személyek, családok, házaspárok, gyermekek részvételével, amelynek díszvendégei dr. Szabó Endre (orvos, a Nagycsaládok Országos Egyesülete volt elnöke) és felesége, valamint Varga Miklós énekes voltak. Munkatársunk a főszervezőket, illetve szereplőket arról kérdezte mi szól a házasság mellett az élettársi kapcsolat ellenében, illetve hogyan lehet megelőzni, majd kezelni a válásba jutott házasságot?

A házasság, a férfi és a nő közös vállalása, egyetemes, emberi érték és a lét kiteljesedése bárhol a világon, emellett pedig számunkra különleges keresztény érték. Az ünnepségsorozat részvevőit, szervezőit a házasság, mint érték iránti felelősség és elköteleződés vezérelte, hiszen mikor is lenne fontosabb ez a felelősségérzet, mint ebben a korban, amikor szerzte a világon a házasság intézményének megrendülésétől szólnak a statisztikák és a mindennapi tapasztalatok. A statisztikák és negatív tendenciák ellen pedig minden bizonnyal az egyik leghatásosabb eszköz: a példa. A példa fel- és bemutatása, a házasságról szóló érdemi és őszinte beszéd – kezdte az ünnepséget köszöntő beszédét T. Mészáros András, polgármester.

– Nem elég azt mondani, hogy Érd elnyerte a családbarát város megítélt díját, ahhoz folyamatosan méltónak is kell lenni, például azzal, hogy a házasságról, mint egyszerű ér-

tékről folytatunk párbeszédet. Hiszem, hogy szüksége van erre az embereknek, hiszen a házasságra vonatkozó statisztikák mögött egy szintén súlyos és alapvető probléma húzódik meg. Ez pedig az emberi kapcsolatok, a szociális viszonyok ziláltsága és értékvesztése. A felelős bizalom hiánya az emberek között. Pál apostol azt írja a házasság megőrzésének titkáról: „Am haragudjatok, de ne vétekettek: a nap le ne menjen a ti haragotokon.” A Házasság Hete egyben a válás hete is, az emberi életet, ami férfi és nő természetes szövetsége. Egy olyan szeretetben fogalmazott szövetség, amely nélkül csak kiszolgáltatottjai és elszelvedői lehetünk életünknek. Mert, ha szeretet nincs bennem, akkor semmi sincsen bennem.

VARGA MIKLÓS: Házasság vagy élettársi kapcsolat? Én kipróbáltam mindkettőt, hiszen 1985-től, amikor megismerkedtünk a feleségemmel, 9 évig éltünk együtt, majd '94-ben

kötöttünk a mai napig boldog házasságot, aztán jóval utána jöttek a gyerekek. Azóta is sokat változott a világ, mintha szemellenzöt hordanánk. Sok érv szól a házasság mellett, kevesebb ellene, hogy idő előtt tönkre megy, hogy a válás hosszú, keserves procedúra. A párkapcsolat, az egymáshoz tartozás koronája a házasság. Általában egyik sem, az enyém sem olyan, ahogyan a rózsaszín mesekönyvben írva van, sűrűlások vannak, amiket kezelni lehet. Két ember ha összeilleszti az életét, sok mindent le kell adjon saját magából is, hogy a kapcsolat működjön, ez kölcsönösen igaz és ha nem történik meg, óhatatlanul tönkre megy az együttélés. Minden kapcsolatban van egy domináns fél, aki jobban rákényszeríti az akaratát a másikra, de a házasság tartósságát a dönti el, hogy mennyire tudjuk a másikat megismerni, mennyire tudunk engedni, mennyire fontos az én, hogy a másik fel érdekei ne sérüljenek, érvényesülni tudjanak az elvei. Ha válásba kerül a kapcsolat, mindig kell venni egy jó nagy

(Folytatás az 5. oldalon)

Bemutatkozott dr. Öveges Kristóf, Érd új rendőrkapitánya

Nyugállományba vonult Kozma Károly rendőr alezredes, az Érdi Rendőr-főkapitányság vezetője. Helyére, február 1-jétől dr. Öveges Kristóf rendőr alezredes nevezte ki a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője.

Dr. Öveges Kristóf alezredes – a Rendőrtiszti Főiskola nappali tagozatának elvégzését követően – 1998. július 1-jei hatállyal került kinevezésre a Budapesti Rendőr-főkapitányság XI. kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Bűnüldözési Alosztály állományba főnyomozó beosztásba. 2000. október 1-jei hatállyal kineveztek ugyanott a Bűnüldözési Alosztályon csoportvezetőnek, majd 2002. augusztus 1-jétől alosztályvezetőnek. 2003. február 1-jétől a Vizsgálati Osztály állományba osztályvezető-helyettesi beosztásba került. 2003. március 1-jei hatállyal kérte áthelyezését a Pest megyei Rendőr-főkapitányság Szigetszentmiklósi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály állományába osztályvezetőnek. Kezdetben megbízással, majd 2004. március 1-jétől kinevezéssel látta el osztályvezetői feladatait. 2007. december 1-jétől a Szigetszentmiklósi Rendőrkapitányságon a kapitányságvezetői beosztás ellátására kapott megbízást, majd 2008. június 1-jétől kinevezett kapitányságvezető lett. Dr. Öveges Kristóf 2011. február 1-jétől az Érdi Rendőrkapitányság megbízott vezetője.

Az új rendőrkapitányt sajtótájékoztatón mutatta be T. Mészáros András polgármester az érdeklőknek. Dr. Öveges Kristóf elmondta, hogy már bemutatkozott a körzet polgármestereinek, ismerkedik a körzettel és az intézményvezetőkkel, valamint az állománnyal. Most tájékozik a körzet bűnügyi és közbiztonsági helyzetéről, és bízik abban, hogy legalább ilyen jó színvonalon, de inkább még jobban fogja végezni ezen túl is munkáját a kapitányság. Újságírói kérdésre elmondta azt is, hogy a jövőben is korrekt együttműködésre törekszik az Érdön kiválóan funkcionáló polgárorséggel, amit megerősített a jelen lévő Macsotay Tibor, az érdi polgárorség vezetője is.

Felhívjuk régi és új hirdetőink figyelmét, hogy a megújult honlapunkra **BANNER** elhelyezhető. Várjuk megrendelésüket! Online hirdetésfelvétel: info@erdilap.hu

Rend

Jártamban-keltemben sokfelé megfordulok az országban, de ahhoz, amiről most írok, ki sem kell mozdulni városunkból, illetve a környékéről. Sőt, elég néha magunk köré és magunkba nézni.

Rend. Sok összetétele és jelentése van ennek a szónak. Például rendpárti. Vajon ez negatív kicsengés? Van, aki annak tartja. Rendes, rendezett, rendületlenül (lám, a Szózat második szava!), rendszer, rendő, rendíthetetlen, rendelet és folytathatnám a sort. Minden összefügg mindennel. A rend a rendszerrel, a bennünk lévő rend a környezeti rendezettségével.

Szomorúan kell megállapítanom, hogy sajnos környezetünk nincs rendben, és ebből következően mi sem. Most, hogy elolvadt a sokminden elfedő hótakaró, felszínre bukkant a környezetünket elárasztó szeméttenger. Bármerre is indulunk el Érdről, az utak mentén szemétkupacok éktelenkednek, sít, műanyag palackok, kitépett belü matracok, összetört üvegek. Nem kell még a város határain kívül sem menni ezért a látványért, elég, ha a Fundokliába, a Tárnoki út végén lévő kiserdőbe, vagy a Lőtérré látogatunk, a Dunapartról, a vasúti töltésről vagy az elhagyott telekről nem is beszélve.

Nincs rend bennünk, és nincs rend körülöttünk. Vajon miért? Ki tehet róla? A rendszer? Saját magunk? Környezetünk? Háritatjuk-e a felelősséget? Mutogathatunk-e szüleinkre, tanítóinkra, vezetőinkre az idő végtelenségig? Lehet-e rendet vágni a rendtelenségben?

Tologathatjuk természetesen a megoldást, várhatjuk a sültgalambot, de előbb-utóbb el kell kezdeni a rendcsinálást. Hol kezdjük? Magunkban? Másokban? Környezetünkben?

Az hiszem, mindenütt kell. Rend csak ott van, ahol kívül-belül rend van. A rendszer-váltás felemássa odázza el a magyar lélek megítélését. Nem tudtuk az elmúlt húsz év alatt tisztára söpörni a lelkeket, mert a környezet piszkos maradt. Bárhová nézünk, szemetet látunk: politikában, kiserdőben, üzletben, televízióban, gazdaságban. Sorra derülnek ki a korrupciós ügyek, tíz- és százmilliók repdesnek nokias és viszkis dobozokban, miközben a hasznos leartók liftes és uszodás házaikban, esetleg a horvát tengerparton élvezik rabló létük hasznát.

Kellene egy nagy-nagy katarzis. Ahogy a költő írta: egy nagy-nagy tüzet kéne rakni. Oda kellene hordani minden szemetet, lomot, gazemberséget, ami az elmúlt évtizedekben keletkezett. El kellene égetni a korrupciót, a szemlétköveket, a megtorlásokat, a spontán rablóprivatizációkat, a magyar gazdaság kirablását, mezőgazdaságunk és iparunk tönkretételét, földjeink ellopását, infrastruktúráink és energiánk kiárusítását, kultúránk lepusztítását, a való világot és a heti hestet, a balliberalizmust és kiszolgálóit, az erkölcsellen politikusokat, a megélhetési bűnözést propagáló „jogvédőket” és mindent, ami a megújulás útjában áll. Nem tudjuk ezt megúszni, túl kell ezen esni, mert különben évtizedekre adott egy-egy hasonló írás témája.

Egy nagy-nagy tüzet kéne rakni, és lángjaiba nézve fel kellene fedezni a jövőt, amely a rendkással kezdődik. Ha már nem a „dögöljön meg a szomszéd tehene is” lesz az uralkodó gondolat, hanem a rendre való törekvés, akkor kezdetünk bízni a jövőben. A magunkban és a környezetünkben is.

ORLAI SÁNDOR

Következő számunk március 10-én jelenik meg!

Veled vagyok egész

(Folytatás az 1. oldalról)

levégőt. Amikor csak a válásban látjuk a kiutat, meg kell próbálni lehiggadni, időt kell adni magunknak és a párunknak, mérlegelni kell – ha kilépünk jobb lesz? Az önismeret, a felelősség, a sok beszélgetés, az együttérzés és főleg a szeretet, ami túlvíz minden nehézségen.

SZABÓ ENDRE ÉS FELESÉGE KRISZTINA: A házasság nem egy papír, számunkra a házasság Isten áldotta állapot, egy szentség, aki hívó, érti ezt. Aki nem hívó, annak talán úgy magyarázám, hogy olyan, mint a bér-

lakás és a saját tulajdonú ház közötti különbség. Melyikbe fektet többet az ember? Melyiket érzi inkább a magáénak? Melyiket könnyebb otthagyni? A házasság egy sokkal erősebb kapocs.

A mai Magyarországon a házasságok fele válással végződik, akkor, amikor sokkal kevesebben kötnek házasságot, mint régen. Egy 2004-2010 közötti felmérés szerint a középkorú férfiak közül a házasság tovább élnek – a biztonság, a biztos háttér miatt. Azok is kevésbé halandók, akik részt vesznek a gyermeknevelésben. Az alkoholizmus, dohányzás, depresszió a házasságban élőknek sokkal kisebb arányban jelentkeznek. Egy másik felmérésben a megkérdezettek 90 százaléka azt tekintti boldog embernek, akinek családja – felesége, gyermekei vannak. Kellek ennél jobb érvek a házasság mellett?

A mai fiatalok esetében a konfliktuskezelés nagyon lecsökkent – pedig olyan egyszerű: meg kell beszélni mindent, őszintén – nálunk így van, ha valami nyomja a szívünket, őszintén megbeszéljük és a megoldást közösen találjuk meg. A válásban mindent fél és főleg a gyerekek sérülnek.

BRUNCVIKNÉ M. ILDIKÓ: Az Ága Boga Nagycsaládok Erdi Szervezete és a Szövetség az Erdi Családokért részéről Ildikó orszárlérszt vállalt a szervezésben, a rajzpályázat lebonyolításában.

– Én is hívó vagyok, ez ökumenikus rendezvényt sorozat volt, a két baptista gyülekezet is tagjai a SzÉCs-nek, úgy éreztem, hogy tudok segíteni, hogy itt a helyem. A nyitó és a záróünnepség volt közös, ezen kívül a templomokban a gyülekezetek szervezték az esti programokat. Sok mindenkit megmozgatott ez a hét, a templomokban is teltház volt. A rajzpályázat számomra meglepetés volt a nagyszámú jelentkezők száma miatt is, de főleg azért mert bár minden iskolát és óvodát felkerestünk, csoportosan csak egy iskola és egy óvoda adott be pályázatot, viszont sokan jelentkeztek egyénileg, még Budapestről is. Egyértelműen sikeresnek és főleg tanulságosnak éltem meg az egész hetet.

FÓRIZS GYULA ZSOLT: Az esemény spirituális vezetője, fő szervezője, mozgatója és fizikai munkása egyértelműen a baptista lelkipásztor, Fórizs Gyula Zsolt volt. Három férfinak valót cipel, s közben telefonál, kérdez, mindenkire van egy jó szava, mindenről tud, mindenre figyel.

– Az első Házasság hete alkalmát a lelkipásztor baptista gyülekezetrel, Varga György lelkészrel és a parkvárosi református közösséggel, Vassné Baki Ilona tiszteletes asszonnyal szerveztük, aztán Mihály atya a görögkatolikus és Zoltán atya a tusculanumi római katolikus közösségekkel is csatlakozott és így sokkal erősebb lettünk, a katolikus egyház megjelenése sokat jelentett számunkra. Most csatlakozott hozzánk a SzÉCs, az Ága-Boga és Szentmártoni Gergő hangtechnikus is. A szervezők májustól rendszeresen találkoznak, sok-sok megbeszélésen, együtt gondolkodáson vagyunk túl, amely elmélyítette a közöttük lévő kapcsolatot is.

A gyülekezetek aktív részt vettek a munkában, minden gyülekezetben történt valami-

lyen esemény. Elég erős médiafigyelmet is kaptunk, így eljutott az üzenet sokféle, és ez nem is egyszerűen Erdén. Sokan várták, készültek rá. Lényegesen eredményesebbnek érzem az előzőeknél, jövőre reméljük még mások is csatlakoznak.

Lelkészként nagyon fontosnak tartom, hogy felhívjuk a figyelmet a házasság fontosságára, én házasságban élek, boldog házasságban, amely egyre boldogabb, hiszen folyamatosan tanulunk, fejlődünk. Én nem is látok a házasságra alternatívát. Az élettársi kapcsolat csak a kiskaput hagyja meg, a házasságról és Krisztus elkötelezettségéről prédikáltam a templomban is, ahogy Krisztus elkötelezte magát, úgy kötelezze el magát a férfi a feleségre mellett. Új fogalom van kialakulóban: a „mamahotel”, 28-35 éves férfiak anyukájukkal élnek, ahelyett, hogy felelősséget vállalnának, családot alapítanának. Kell az elkötelezettség, a keresztség is elkötelezettség. Gondozni kell a házasságot is, de ezt nem tanítják, pedig erre kellene a legnagyobb figyelmet fordítani. A házasság gondozása a férfi dolga, felelőssége, nem elég megkeresni a pénzt, az a minimum. Ápolni, odafigyelni, szeretettel és megértéssel folyamatosan gondozni kell a kapcsolatot a feleségünkkel és a gyermekeinkkel.

VASSNÉ BAKI ILONA: – Gyakran keresnek meg magánéleti – házasság körüli válsággal. A legfőbb problémának én azt látom, hogy mást álmodtak, amikor házasságot kötöttek, s egyszerűen csak észreveszik, hogy csalódtak, egy realista fölfedezést tesznek, és ezzel nehezen boldogulnak. Az álmok világában nehezen találják meg a szerepüket, egyéniségüket, helyüket az álmok nélküli kapcsolatban. Nagy probléma a munka és a munkanélküliség is. Nagyon nagy a túlterheltség, a nőkre nagy feladatot, nyomást gyakorol a teljesítési kényszer, a tartós munkanélküliség pedig nagyon emberpróbáló és sajnos házasságszakító helyzet.

A párunkat nem lehet megváltoztatni, ő adottság, de magunkat igen, a probléma keze-

lésben saját magunkon kell kezdeni, ez majd visszahat a kapcsolatra és a társunkra. Minden kapcsolat ápolásra, gondozásra szorul. Meg szoktam kérdezni, miért kötöttek házasságot, miért egymást választották? Ha csorbát szenvedett, vissza kell menni a kiinduló pontra és újjá építeni a kapcsolatot az eredeti alapokon. Nagyon bánt, hogy sokszor a másikat hibáztatják, pedig ha valaki kikíváncsi egy kapcsolatról, azt jelenti, hogy az én szeretetem sem volt elegendő, az én szerepemet kell először megvizsgálni, nem tudtam őt úgy szeretni, hogy jól érezze magát, nem tudtam támasz lenni.

Az élettársi kapcsolatot égerutakkal teletöltöttem, azaz szeretlek, elfogadlak, de hagyok egy kis rést, egy menekülési utat, ahol minél kevesebb bonyodalommal ki tudok lépni. Ha szeretek valakit, akkor országvilág előtt vállalom, mindenestől, és megvalom az összetartozást.

Az egyházi házasságkötés a polgárihoz képest egyszerűbb az a többletet adja, hogy az Isten színe előtt mondanak egymásnak valamit, ami még inkább felelőssé tesz, másrésztől pedig tudják, hogy ha magunktól nem megy, van egy szeretetforrásunk Jézusban, egy minta a Krisztusban és lehet erre figyelni, hozzá fordulni, együtt megerősödni Krisztust követőként, és egymás számára kinyitni az életünket és a szívünket újra.

BARTOS CSILLA

Kisértetek a Kászon völgyében

A Csuka Zoltán Városi Könyvtárban mutatták be Lugosi Papp János posztumusz kötetét, az „A temerini szépasszony”-t, amely az Erdi Lapban megjelent tárcanovelláiból állt össze. A bemutatón megjelent az író özvegye is. Az egy éve megjelent írás újraközölésével emlékezünk Papp János barátunkra.

Azurnaliszta nem szerette a hó nélküli hideg téli napokat, de régi életében a Jóisten mindig meghallgatta kérését, és már november végén akkora nagy fehérséget terített a Kászon-völgyére, hogy a Salutaris melletti barlangjából még az idős barnamedve is kinézett egy pillanatra, és elismerően csettintett a gyönyörűségtől. Nagy készülődés előzte meg az első nagyobb havazást. A madárnépség nem volt változatos, a kis szárnyasok izgatottan keresték a magokat, a kék- és szécinegék sem voltak restek, megzörögtek az áfonyabokrok, keresték az átfagyott kis piros fürtöket és a sötét áfonyaszemeket, és csak akkor álltak meg néhány pillanatra, amikor előbújt a fűtőögöt csúszka, aki különcként, fejfelé ugrált az ágakon, így akarta bizonygatni, hogy ő egy egészen különleges kaszt tagja, aki nem végül mindenféle közönséges cinegékkel. Az erdei pintyek szorgosan keresték a hernyókat, a rovarokat és a pókokat, de az idő sürgetett, és rájötték fanyalovra, hogy az erdei magokkal is el lehet ütni az éhséget. A nagy havazások előtt a sűrű erdő mélyén mocorogni kezdtek a hiúzok és a vadmacskák, felkúsztak a magas ágakra, onnan szemlélték, mikor kezd pillínléni az ég, a nyulak pedig hosszan imádkoztak az erdő szélén, hogy ne történjen velük különösebb baj, és érejk meg egészen egy tavaszt. A császármadarak ott toporogtak a fák tövében, a havasi pintyek nem értették miért ez a nagy izgalom, csak repedtek idegesen, és csak akkor nyugodtak meg, amikor megjelentek a havasi pintyek, a fenyőrigók, a muszkaverébnék nevezett csontollúak és a gatyás ölyvek. Mindenki a zirti

sásra figyelt, mert tőle várták a valódi híreket, hiszen ott körözött az erdő fölött a magasban, és meg mertek volna esküdni, már messziről észreveszi a kalandos útra induló hópelyheket. Az első nap izgalma után elcsendesedett a madárnépség, nagyszemű málnavészről álmodozott a barnamedve, reggel hőság lengte be a völgyeket és a távoli bérceket, a Veresvíz-patak felől halk sóhaj hallatszott, később pedig az első világháborúban elesett székek kísérgethárőr dúdolt régi katonadalokat a Fehérkői borvízförás mellett. És amikor Gál Sándor, a kászonjakkabfalvi féllábú borvízes elsántikált falábal a csűr oldalához, és hosszan megnézte magát a tavaly óta pihenő szántalpakot, akkor tudni lehetett, hamarosan kezdődik a mindent betakaró, örömet és bánatot efileledető nagy havazás.

Harmadnap megenyhült az idő, a Nemere a távoli keleti végeken gyűjtötte dühödött mérgét későbbi időkre, hogy embert, állatot, és régi boronaházakat tüntessen el, és a kászon falvakban ijedten bújtak össze a mangalicák, ösztönik megüstöge a közelgő nagy tragédiákat.

És akkor észrevétlenül megjelent az első hópelyek. Felkaptak a szél, magával vitte az ágak közé, bepillantott a falusi iskola ablakán, ijedten megnézte magának a meleget árasztó vaskályhát, riadtan bírta magát a szél erejére, és továbbrepült Imre bácsi kocsmájára felé, ahol léha erdeszek mutatták az időt. Közben találkozott egy másik vándorral, itegettek egymásnak, majd lassú táncba kezdtek. Egyre több hópelyek úsztak a levegőben, apró emberkéek jelentek meg az utcán, próbálták megismogatni a puha pelyheket, de azok gyorsan elolvadtak. Estére már nagy fehérségbe burkolódzott a völgy, és amikor méltóságtelesen megszólalt az Egyházház dombján a harang, lassan elmozdult a templom kriptájának nehéz kőlapja, és megjelent az 1732-ben meghalt András Miklós római katolikus pap mumiája. Az agg múmia ismert minden szegletet, ismerősök voltak az imakönyvek, a templomfalra festett szentekkel sokszor beszélgetett, ha nagyon magányosnak érezte magát a kriptában, és amikor még csak másfél évszázad nyomta a vállait, néha kihallgatta a kászoni menyecskéek gyónását. Ismert minden titkot, néha

rosszallóan csóvalta a fejét, máskor jókedvűen bólogatott, és egyszer azt írta a kriptában tartott domus törtéria sárga lapjára, nagy szerencse, hogy nem kocsmázik, mert az ottani beszédesebbé tenné, és még elszólna magát a pletykára éhes férfienség előtt.

A zurnaliszta elnevette magát, amikor a múmia András Miklósrá gondolt, mert észébe jutott saját kászoni kísértetsorsa. Nagy havazásra ébredt a Kászon-völgye a múlt évszázad egyik szombat reggelén, és kényelmesen tettvet albérteli lakásában az akkor még pályakezdő fiatal tanárocska, amikor bekopogott a szintén pályakezdő falusi állatorvos barátja. Fialatok voltak, forrt a vérük, keresték a kalandot, a szépasszonyok mosolyát, és amikor beültek a szánba, hangoskodva suhantak a szűk utcákban. A végzet a kászonfelfúti pálinkafőzde felé repítette a szánt. Ott sokáig izgeltették, kortyolgatták a szilvriumot, előkerült Cucuka Aladár is, aki húzta a gyönyörűsége szép dalokat, a hegedű hangja pedig elkábította a jövőző zurnalisztát. Később elindultak a lovak, vad szilajság hatalmasodott el rajtuk, és amikor vadul átvágtattak a Kászon patakán, szerencséjük elhagyta, mindketten a hideg vízben találtak magukat. A szomszédok szedték ki őket a vízből, náluk próbálták felmelegedni egy-egy lepedőbe burkolóva, mert a székeken, az asztalon és a szegreke aggatva, száradtak a nadragók, a kabátok, az ingek meg az ázózott fehérmű.

Pálinkával kínálták, itták a szilvriumot, majd táncra perdült a két lepedőbe öltöztetett férfi, másnap pedig az alszégi Sántha Márás azt híresztelte nagy szájjal, kísérteteket látott, akik ittak, táncoltak, és pénzt húztak Cucuka Aladár vonójára. Megesküdött, hogy az egyik lepedő alatt felismerte a múmiaéknél élő András Miklóst, a másik kísértet viszont messziről érkezett, mert egyetlen kászoni ismerősére sem hasonlított, csak azazl hívtá fel magára a figyelmet, hogy időnként felkiáltott: – Hej, sose halunk meg!

PAPP JÁNOS